

ὁ τόνος, καὶ ὁ τῆς ἐπαγγελίας τρόπος, καὶ προσώπῃ χῆμα, καὶ ἔμφασις ἤθεος, καὶ μελῶν ἀτακτοὶ κινήσεις, τὰ πάντα Σοφισμα. Στυλιόρειόντι ἔτοι ὑπερφωνῶντες βοᾶσι, μόνος δὲ καὶ λέγειν θέλει καὶ ἀκρόαται· διακόπιεσθε θρασυώμενοι, ἔτι τέτοις ὡς ὑποβαλεῖν ἀρξόμενος τὰ χεῖλη διάροι ὁ πρὸς ὃν

μαύσει, καὶ ἐπιδορῶσ. ταῖς εἰς τὰς Βί. τῆ Λαερτ. Βιβ. β. Τυήμ. 108.

Ὁ δὲ Οὔτις, ἐξ ἀφορμῆς τῆ Ὀμη. ρικῆ ἔπος παιχθῆναι δοκῶν.

„Οὔτις μὲ κείνα δόλω, εἰδὲ βίηφι. Ὀδυσ. I. (ὡς Εὐστάθ. Φησὶν ἐν Παρ. ρικβ. αὐτ.) „ παραλογισμὸς ἐπὶ κλητὰ τὸν παρ' Ὀμήρω Ὀδυσσεῶ, Οὔτις ἐαυτὸν καλέσαντα. Οὔτινος παραλογισμῶ παραδογμα· ἔτις ἐστὶν ἐν Ἀθίωις ἔτος ἐκ ἔστιν ἐν Μεγάροις. Ἀνδρωπος δὲ ἐστὶν ἐν Ἀθή. ναις. Ἀνδρωπος ἄρα ἐκ ἔστιν ὁ Μεγαροῖς (Ἀμμων. εἰς τὰς Κατηγ.) Δεῖν μήτοι λαβεῖν οἶμα, ὅτι τις ἄνδρωπος ἐν Ἀθίωις, εἰς τὸ κατὰ Οὔτινα συναγαγεῖν, ἔτις ἄρα ἄνθρωπος ἐν Μεγάροις.

Ὁ δὲ Θερίων· Εἰ Θερίεις, Φησὶν, „ ἐχὶ τάχα μὲν Θερίεις, τάχα δὲ ἢ „ Θερίεις, ἀλλὰ πάντως Θερίεις. Καὶ „ ἢ μὴ Θερίεις, ὡσαύτως ἐχὶ τάχα „ μὲν Θερίεις, τάχα δὲ ἢ Θερίεις, ἀλλὰ πάντως ἢ Θερίεις· Ἄλλ' ἐξ ἀνάγκης, ἦτοι Θερίεις, ἢ ἢ Θερίεις· „ Ἀνήρηται ἄρα τὸ τάχα, εἴπερ μήτε κατὰ τὴν ἀντίθεσιν τῆ Θερίων καὶ „ μὴ Θερίων ἔχα χῆρα. Ἀμμων. εἰς τὸ περὶ Ἐρμίου. Ἀλλὰ γὰρ εἰ τὸ ἐξ ἀνάγκης ἔπεται κατὰ τὸ ἀόριστον τῆς Ἀντιθέσεως, τίς ἢ συνορῶ, ὡς ἔστι τῆ ἑτέρα τῶν ἀορίστων ὀρισμένης, τὸ τάχα παρακαλεθῆται; τὰ δὲ Σοφίσματος μέμνηται καὶ Λικίαν. ἐν Πράσ. Βίον, καὶ Λαέρτ. ἐν Βίω Ζήνων. τῆ Κιτιέως.

Ὁ δὲ Σωρεῖτης· Πικρετέθη ἡμῖν ἵνατ. (ἧ. Ψμῶ. ἐν τῇ Σημασί.)

Ἡ δὲ Ἠλέκηρα, τοιαύδε· Παραστῶτος αὐτῇ τῆ Ἀδελφῆ Ὀρέτα ἀγνώτος, ἦδα μὲν τὸν Ὀρέτω ὅτι ἀδελφὸς αὐτῆς, ὅτι δὲ ἔτος Ὀρέτης, ἠγρίε· ὡσε τὰ αὐτὰ ἦν ἄμα καὶ ἀδελφὸς, ἢ μὴ, ἢ Ἠλέκηρα. Λακ. ἐν Δ. ἀνωτ.

Ὁ δὲ τετραγωνημῶς τῶ ἀνεμκτι „ Ἀχιλλῶος, ἀπὸ τῆ παραληφθέντος ἢ Ἀχιλλῶος ἐκλήθη, ὃν ἀδύνατον φησὶν ὁ λόγος τὴν χελώνων διώκοντα „ καταλαβῆν. Σιμπλίμ. καὶ Θεμίσ. ἐν ὑπομν. εἰς τὰ περὶ Φυσικ. Ἀκροῦσ. Ἄρισ. Βιβλ. ε'. Κεφ. ιδ'.

Τελουταῖον δὲ τῆ Ἰνδῶ, καὶ τῆ Κυριόβοντος, Μέμνηται μὲν καὶ Λικιανὸς (ἐν Δε ἀνωτ.) μέμνηται δὲ καὶ Πλέταρχος (ἐν τῷ περὶ Ἰγμαν. παραγγελμ. τῆ δὲ Κυριόβοντος καὶ Συμ. πασ. Προβλ. Βιβλ. Α. Προβλ. Α.) Καὶ Ἀβριανὸς δὲ (εἰς Ἐπίη. Βιβλ. Β. Κεφ. ιδ'). καὶ Θεμίστιος (Λόγ. Β.). Ὁ δὲ Μενάγιος ἐν ταῖς εἰς τὸν Λαέρτ. παρασημ. ἐν Δ. ἀνωτ. Quid sit Ἰνδός, ignorare me fateor. Ἄλλ' εἰκάζει βιβλίον ἐκ τῶν ἄλλων, Σοφισματὶ ἀττα προτεθῆναι καὶ ταῦτα, ἀπὸ τῶν τριῶν δὲ ὀνοματιῶν τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἐξαπῶτιν καμπερῶντα. Ὅσον ἐάντις εἴπη, ὅτι πᾶς Ἐπίω ἄνθρωπος· ὁ δὲ Ἰνδός ἐκ ἔστιν Ἐπίω, ὁ Ἄρα Ἰνδός ἐκ ἔστιν ἄνθρωπος. Καὶ ὁ Κυριόβων εἰς· ὢν δὲ κυριόβια ἔτοι ποδοί· ἔλατ. καὶ δὲ τὸ ἐν τῶν ποδῶν. Καὶ ὁ ἄρα Κυριόβων, ὢν ἐπὶ Κυρίας ἐλάσσων ἔσται· ψυχρὰ γὰρ ταῦτα, εὐ οἶδα, εἰδὶα γὰρ δὴ καὶ τὰ ἀνωτέρω, εἰδὶ ἐπισκῶς εἰμάνονα.

διαλέγονται· σκόπιεσθε σὺν ἀλαζονίᾳ τὰ λεγόμενα ὑπ' ἐκείνῃ, καὶ ὑποδαυμάζεσθε πως εἰκασίαν ἐπ' αὐτοῖς, ὡς καὶ ἐηθῆται δῆθεν καὶ κηθῆται ἀτοπωλάτοις. Ἀλλὰ καὶ τοῖς παρεστῶσι διανθόντες, ὄνθεξέρες σφίσι ποιεῖν περῶνται κλεπτήματα· καὶ δολερά μὲν, τὰ ῥήματα, δολερά δὲ καὶ τὰ νόματα τέτων, καθάπερ καὶ τὰ νοήματα. Εἶτα ἐπαλλόμενοι ἄτῆσι, καὶ μανικὸν κατορξένῃαι τι καὶ παράφωρον· χεῖρας τε καὶ πόδας ἀπρεπῶς κινῆσι, καὶ παλαγῶσι παλαμῶν ἀδύλων ἐπανακρέσιντες, καὶ τὸν θρίαμβον πρὸ τῆς νίκης διασαλπίζοντες. Ὁ γεμῖν τῶ ἔντι Σοφῶς, σῶφρωντε αἰεὶ καὶ καθεσῶς, καὶ Φωνῶ, καὶ χῆμα Φανόμενος, μόνος φροντίζει τῆς ἀληθείας, ἢ προσάτην ἑαυτῶ σήσας, περιελεῖται μὲν λόγοις ἐδραῖοις καὶ ἀκαπηλώτοις τὸ τῆ ψῶδες προκαύλυμμα, ἐλέγξει δὲ τὸν νόδοις κάλῃσι Φυσιέμονον. Ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ ἐπὶ βραχὺ ἀμαυρῶτο ποτὲ διαβαλλομένη, ἐμῶ ἀλλ' ἔ τέλεον ἀποσβεννυμένη, τῆ νέφους διασκεδαθῆντος, λαμπροτέρα τέως καὶ ὡπρεπετέρα ἢ πρὶν, πέφυκον ἐξαστράπτειν.